

ling, idet toldafviklingen for varer, der fremstilles i Portugal, og som ikke er særligt undtagne, kan strække sig over 15-20 år, ligesom Portugal indtil 1. juli 1972 kan forhøje eller indføre toldbeskyttelse af hensyn til den portugisiske industris udvikling.

Den *basistold*, der danner udgangspunktet for medlemsstaternes toldnedsættelser, er som hovedregel den pr. 1. januar 1960 faktisk anvendte told; men tillæg A fastsætter visse undtagelser herfra. For *Danmarks* vedkommende skal basistolden af hensyn til den stedfindende toldlovsrevision være den pr. 1. marts 1960 anvendte told, og for visse varegrupper er der også indrømmet Norge og Storbritannien en særstilling.

Bestemmelserne om *afviklingen af de kvantitative indførselsrestriktioner* inden for området er indeholdt i artikel 10, der fastslår, at medlemsstaterne ikke må indføre nye restriktioner eller skærpe eksisterende restriktioner, og at de eksisterende restriktioner skal afskaffes snarest muligt og senest ved udgangen af 1969.

Afviklingen i den enkelte medlemsstat skal ske gradvis og således, at der ikke opstår betydelige problemer i overgangsperiodens sidste år.

Artiklerne 13-17 har til formål at sikre, at foranstaltninger fra statens, offentlige foretagenders eller det private erhvervs-livs side ikke gør fordelene ved afviklingen af tolden og de kvantitative restriktioner illusoriske.

Artikel 13 om statsstøtte indeholder et *forbud mod en række former for eksportsubsidier og mod andre former for statsstøtte*, hvis væsentligste formål eller virkning er at hindre opnåelsen af de forventede fordele ved frigørelsen af handelen.

Artikel 17 åbner adgang for medlemsstaterne til fortsat at *beskytte sig mod dumping og subsidieret import fra de øvrige medlemsstater* i det omfang, det er foreneligt med bestemmelserne i GATT og OEEC.

Artikel 18 indeholder nærmere regler for, i hvilket omfang en medlemsstat kan træffe foranstaltninger i strid med konventionens øvrige bestemmelser til beskyttelse af sine vitale sikkerhedsinteresser.